

Երևան, 11 Օգոստի, 2025

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔԵ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Ինձ օգնութիւն ի տեառնէ Աստուծոյ իսրայելին եկեսցէ:

Զի՞նա է տէր տերանց եւ Աստղւածյակտեսից.

Ինձ օգնութիւն ի տեառնէ Աստուծոյ իսրայելին եկեսցէ:

ԱՊՈՔԵ

Օգնէ մեզի, Տէ՛ր, օգնէ մեզի, ով մեր փրկիչ Աստուածը, Քու մեծ անունիդ փառաւորութեան համար: Տէ՛ր, փրկէ մեզ եւ բաւէ մեր մեղ-քերը, Քու սուրբ անունիդ համար: Սուրբ եւ պատուական խաչիդ հովանիկին տակ պարսպուած եւ խաղաղութեան մէջ պահէ Քեզի ապաւինած եւ Քեզի յուսացող ժողովուրդը: Փրկէ մեզ տեսանելի եւ անտեսանելի թշնամիներէն: Արժանի ըրէ գոհութեամբ փառաւորելու Քեզ, Հօրդ եւ Սուրբ Հոգիին հետ միասին, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՅՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վրանգից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարե-խօսութեամբ սուրբ Ասպուծածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զքու-թեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուծ մեր, կեցն՝ եւ ողորմեա:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՔԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, նաջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՍԱՂՄՈՍ 83

ԹՇՆԱՄԻ ԱԶԳԵՐՈՒՆ ԴԻՄ ԱՍՏՈՒԾՄԵ ԽՆԴՐԱՆՔ

Ով Աստուած, լուռ մի մնար,
խօսէ, ով Աստուած, եւ ձեռնածալ մի կենար:
Տես, քշնամիներդ ինչպէս կը գոռան,
թեզ ատողները գլուխ բարձրացուցեր են:
Ժողովուրդիդ դէմ խորամանկ հնարքներ կը խորհին,
դաւ կը լարեն անոնց դէմ՝ որ դուն
ժու պահպանութեանդ տակ առած ես:
Կ'ըսեն՝ »Եկէֆ, ազգերու շարքէն ջնջենի զանոնի,
քող Իսրայէլ անունը չիշուի այսուհետեւ«:
Միասնաբար դաւ կը նիւթեն, եւ թեզի դէմ կը դաշնակցին
Եղոմի բանակն ու Իսմայէլացիները,
Մոաբացիները եւ Հագարացիները,
Գերալցիները եւ Ամմոնացիները,
Ամալեկցիները, Փղտացիները եւ Տիւրոսի բնակիչները,
որոնց միացեր է նաև Ասորեստանը,
իբրեւ զինակից Ղովտի սերունդներուն:
Ով Տէր, անոնց ըրէ այն՝ ինչ որ ըրիր Մադիանացիներուն,
կամ ինչ որ Սիսարային եւ Եաբինին ըրիր՝ Կիշոն հեղեղատին մօտ,
որոնի կոտորուեցան Դորի ակունքին ժով,
եւ անոնց մարմինները հողին համար աղք դարձան:
Անոնց մեծամեծներուն ըրէ այն՝ ինչ որ ըրիր Օրէքին ու Զէքին.
Եւ ինչպէս ըրիր Զերահին ու Յալմուննային՝
այնպէս ըրէ անոնց բոլոր իշխաններուն, որոնի ըսին.-
»Եկէֆ տիրանանի այն երկրին, որ Աստուծոյ կը պատկանի«:
Ով Աստուածս, զանոնի մրրիկէն ժշուած փոշիի վերածէ,
հովէն ժշուած յարդի վերածէ:
Ինչպէս կրակը կ'այրէ անտառը, կամ ինչպէս բոցը կը խանձէ լեռները,
այնպէս զանոնի տարտղնէ մրրիկովդ,
փոթորիկովդ սարսափի մատնէ զանոնի:
Ամօթով ծածկէ անոնց երեսը,
որպէսզի ճանչնան կարողութիւնդ, ով Տէր:
Թող ամշնան ու սարսափի մատնուին յաւիտենապէս,
եւ ամօթալից՝ կորսուին:
Թող հասկնան թէ միայն դուն, որուն անուն Տէր է,
դուն՝ Բարձրեալդ ես որ կը տիրես ամբողջ աշխարհին:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՔԸ

ՀՎ

ՍԱՂՄՈՍ 83

ԹՇԱՎԱՒ ԱԶԳԵՐՈՒՆ ԴԼՄ ԱՍՏՈՒԾՍՒՆ ԽՆԴՐԱՎԱԶ

Այսօրուան Սաղմոսը այնքան այժմեական է, եթք կապրինք այնպիսի ժամանակահավուածի մը մէջ, ուր մարդկութեան նկապմամբ անարդարութիւն, կեանքեր կը խլուին, երեխաներ կը սպանուին, սովամահ մանուկներ, եւ ամրող աշխարհը ի գրես այդ բոլորին պարզապէս խօսքի սահմաներու մէջ կը փորձեն իրենք զիրենք արփայայփել: Ահա այսպիսի կացութեան մը դիմաց, Ասաֆ նոյն վիճակի մէջ, ինդրանք է որ կը ներկայացնէ Ասպուծոյ, թէ արդեօք ինչո՞ւ լուս կը մնայ, ու մանաւանդ՝ ձեռնածալ: Այսօր ալ նոյնն է պարզապան կարծէք, ուր կը սկսինք մբածելու, թէ իրօք ո՞ւր է Ասպուծ: Ինչո՞ւ չի միջամբեր: Ասաֆ իր այս խնդրանքով կը ներկայացնէ, թէ ինչպէս Ասպուծոյ թշնամիները, կը գոռան, գլուխ կը բարձրացնեն, Ասպուծոյ ժողովուրդին դէմ խորամանկ հնարքներ կը խորիին, ու մանաւանդ՝ կը մբածեն թէ ինչ ընեն Խարայէլ անունը բնաշնչելու համար: Նախ, Ասաֆ կը ներկայացնէ, թէ այդ թշնամիները Ասպուծոյ թշնամիներն են, եւ ինչ որ կը մբածեն, ծրագրեն ու կը խորիին Ասպուծոյ ժողովուրդին դէմ: Իսկ այսպես, Խարայէլ արփայայփութիւնը Ասպուծոյ ժողովուրդին փրուած անունն էր: Խարայէլ անունը փրուեցաւ Յակոբին, եւ Յակոբէն սերած սերունդները ճանցուեցան այդ անունով:

Ասաֆ կը նշէ այն բոլոր ցեղերն ու ցեղախումբերը որոնք կը դաշնակցին, եւ որոնց միացեր է Ասորեսպանը, Ասպուծոյ դէմ: Ասաֆ կը խնդրէ, որ Ասպուած ընէ, այն ինչ որ ըրած էր անցեալին նոյն փիպի ցեղերուն, որոնք ապենօր անոնք ալ այդպիսի ծրագիրներ մշակած էին: Տակաւին, ոչ թէ միայն Ասպուծոյ ժողովուրդին դէմ է դաւը, այլ նաև ծրագիր կը մշակեն Ասպուծոյ երկիրն ալ գրաւելու եւ անոր փիրանալու: Այն ինչ որ ըրիր անցեալին հիմա ալ ըրէ կըսէ Ասաֆ, որպեսզի ամօթով մնան, սարասփի մապնուին, ու ճանչնան Տիրոջ կարողութիւնը: Ու մանաւանդ՝ հասկնան թէ միայն Ասպուծ Ինքն է, որուն անունը Տէր է, որ կը փիրէ ամրող աշխարհին: Վերջին այս գրողերը կու գայ յիշեցնելու թէ այդ ցեղերը, ցեղախումբերը, կամ այսօրուան հասկացողութեամբ պեսպութիւններն ու փրակալութիւնները կը կարծեն թէ իրենք են փերն ու փիրականը երկրին, կամ աշխարհին, մոռնալով, որ անոնք ուրիշ բան չեն եթէ ոչ պարզ, սովորական մահկանացուներ: Պոռթեկում մը Ասաֆի կողմէ, որ այսօրուան իրականութեան մէկ դրսեւորումն է: Իսկ թէ այս պոռթեկումին դիմաց, ի պարասիսան այս պոռթեկումին, թէ Ասպուծ ի՞նչպէս կամ ե՞րբ կը պարասիսան: Սաղմոսներուն մէջ կը կարդանք, «Համբերութեամբ սպասեցի Տիրոջ, եւ անիկա եկաւ ինծի օգնութեան»: